

– Ej, andaro vyzduhi cikni avel mangle kajka jekh kurva phenla, mandar xoratinel, liljas les phenla thaj našen.

– Ei-i kate dikhav len večem phenla, ando oblakja garavgjon. So te keras xm-m?

– Xm-m so ka keras? Ela muk man phenla, me te žav thaj te xav e čšes te razprainel pes manca me ka anav tukeda jekh butos lestar te xas.

– Ovel li?

– Ovel.

I daj lakeri uhtinili veštica, burja, gyrmiba, brišimda, večem resel la. Irisaili i rakli palal peste dikhel kalo oblaki goninel la, phenla:

– Kavka si mi daj, ka resel amen, thaj ka xal amen, thaj ka kerel amen kotor po kotor, tut da, man da rakleja.

– So te keras raklie, vaker ka meras?

– Ma xa xoli.

Dikhela ando več jekh šukar mestnos, jekh žukli, bam-m-m uhlistili. Kato uhlistili kergjas pes jekh manastiri, i rakli do nemaj kyde. Pes kergjas kalugeras, i rakli pes kerel kalugeras, a les kerel manastiri sičko zidime tuhlendar, strašno. Bam-m-m i daj so dikhljas dural:

– Leli phenla, manastiri an me raioneste kana ulo davkha manastiri athe phenla, me mo celo rajoni žanava, athe phenla sičko znam, manastiri. Dikh kakvo nevo manastiri!

Uhlistili dikhel e čšaja.

– E čše kurvo, naštine li te keres les phenla, kalugeras ta tut kergjan. Tut kalugeras, a les khergjan phenla, manastiri tuhlendar phenla, pak čak zidime. Me ašti li te xav le akana?

Kerel peske smetka an pe gogjate, te xav e manušes, ama alo pe čšajada te xal.

– So te kerav lake?

Dikhljas les, dikhljas les, phenla: